

[Bernhard Baunsgaard]

om det. Derudover er der jo forslag om at indskrænke antallet af juridiske dommere, jeg opfatter det som et led i forsøget på at fremskynde behandlingen af sagerne. Der kan være betænkeligheder ved det, men jeg vil gerne se på det også.

Endelig vil jeg gerne sige noget om ministerens forslag om at udvide varetægtsfængsling. Der er heroppefra tidligere sagt, at det undrer, at ministeren genfremsætter det, når han ved, at det ikke får flertal. I den forbindelse vil jeg gerne have lov til at citere nogle ting, der er blevet sagt af venstres ordfører, hr. Bjørn Elmquist. Hr. Bjørn Elmquist understreger, at der ikke var tale om administrativ frihedsberøvelse. Nej, men det er der vist heller ingen der har påstået. Derimod er der i høj grad sammenstød mellem det, hr. Bjørn Elmquist står og prædiker nede i Europarådet, og det, som hr. Bjørn Elmquist vist er på vej til at godkende herhjemme.

I Europarådet er det en ganske klar holdning, at efterforskningsmæssig varetægtsfængsling og udvidelse af den ikke bør finde sted, medmindre det drejer sig om meget langvarige straffe, hvis man findes skyldig – 6 år er der nævnt. Her kan man bruge denne udvidelse af varetægtsfængsling i sager, hvor det ender med måske 30 dage, hvis vedkommende er skyldig. Der er ikke sammenhæng.

At vi overtræder de anbefalinger, vi har underskrevet internationalt, burde også forurolige hr. Bjørn Elmquist.

Endelig er der den meget alvorlige afstandtagen, der er kommet fra dem, som den konservative ordfører kaldte »de lærde«. Ja, de lærde er jo bogstavelig talt alle, man har bedt om at udtale sig, og som tager skarp afstand fra ministerens forslag, nogle af dem er oven i købet bekymrede for, om vi ikke derved angriber selve retsstaten. Derfor begriber jeg ikke, at forslaget genfremsættes. Jeg er helt enig med dem, der har sagt noget om det.

Der blev sagt fra konservativ side, at der var genklang i befolkningen for det, som ministeren ville. Ja, jeg ved ikke, hvor megen genklang der er. Jeg er ikke i tvivl om, at man i konkrete situationer kan få folk til at synes, at den og den nærmest burde slås ihjel på stedet eller varetægtsfængsles for resten af livet, eller hvad man kunne finde på. Men jeg vil minde om den leder, der stod forleden dag i Jyllands-Posten, og som hed: det for-

faldne retssystem«. Hovedpåstanden i denne leder er, at der varetægtsfængsles og fængsles for meget i Danmark i forhold til lande, vi i øvrigt gerne vil sammenlignes med. Så hvor stor den folkelige opbakning er, vil jeg gerne have lov til at sætte et spørgsmålstegn ved.

Må jeg derefter sige noget om mit eget forslag. Her er forslag om, at vi skal komme væk fra den udstrakte brug af isolationsfængsling; jeg mener, at vi egentlig burde kunne komme helt væk fra totalisolationen og bruge det, der hedder delisolation. Jeg har bøjet mig for de meget klart udtalte ønsker om, at der skulle være en adgang. Jeg har maksimeret det til 4 uger, som jeg allerede har haft lejlighed til at sige, fordi sagkyndige er enige om, at der her er fare for, at mange mennesker, der bliver isoleret, tager skade af det; det er derfor, jeg har valgt det. Jeg håber på, at man når langt i retning af at fastsætte de fire uger, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak til dem, der har talt om, at de gerne positivt vil overveje mit forslag.

Hvad angår beslutningsforslag nr. B 27, er der adskillige punkter, som jeg meget gerne ser vi her i folketinget gør noget ved. Der skal gives øgede bevillinger til alkoholoptyning, der skal samarbejdes mellem kommunale og statslige myndigheder for at nå frem til flere muligheder for fritidsaktiviteter for børn, og man skal give øget støtte til alkoholmisbrugsinstitutioner, og der skal ske skærpelse af beværterloven. Om vi kan skærpe beværterloven, ved jeg ikke, de øvrige punkter er særdeles tiltalende. Jeg vil gerne sige heroppefra, at også forslaget om, at der skal gives øgede bevillinger til det kriminalpræventive råd, synes jeg er meget interessant, og jeg synes, det er meget glædeligt, at det fremsættes fra socialdemokratisk side. Det var noget vanskeligere at nå igennem med den slags beslutninger, dengang vi havde socialdemokratiske regeringer, men jeg burde nok være så rar, at jeg først og fremmest glæder mig over, at man har dette udspil nu, og det skal jeg så prøve på at gøre.

Man vil gerne arbejde med udbygningen af den patruljerende del af politistyrken. Jeg synes, det er interessant, selv om vi jo nok ikke kommer væk fra det, som en politibetjent engang sagde til mig: der er ikke nogen mere ineffektiv politimand end en gående politimand, der skal forfølge en tyv i bil eller